

ԱԶԳԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՐԴԱՐԵԼ Մ'ԸՆ ՀԱՅՈ ԵՒ ՑԱՓՐԻԿԵ

Պարմանելին Zeitschrift für vergleichende
Litteraturgeschichte und Renaissance-Litteratur
(Neue Folge, II. Band, Berlin, 1889, S. 449—51)

լըսագրին մեջ Heinrich v. Wlislocki հայ առասպել մը կը գետ գերբաներէն թարգմանութեամբ։ Այս առասպելն Խոչվու ներ կը միշտ, շատ նման է ի երկու առաջ յատակ արք Robert W. Felkinին ներքին Ափդիկէի և կանաչայի թաքառութեամս մահմանական ընակաց մերնէն քաղաքով հրատարակած առասպելնին։ Հոգ Wlislocki ամբ բոլց յօրուածը թարգմանելու կը յաւելունք նաեւ։ Felkinի աւանդած առասպելնին համաօտոմթիւնը՝ մերձաւոր նմանութիւնը ցուցիլիւր համար։ Որպատ մելիք Վերեսայ՝ առասպելն արագական աղքարէ բրդած անցած է յԱվրիլից եւ ի հայոց։ Տարակցյ շայու որ հայ առաջապելին ընադիրն առնենալ անախալի էր։ Ասպայն քանի որ կարելի չէ այժմ մեռու մերել պէտք ներ գերմաններէն դարձեալ հայերնի թարգմանելոց շատանապ։

ԱՀաւասիկ յօդուածն :

ԶՈՒԴԱԿՆԵՐ ԱՓՐԻԿԵԱՆ ԱՌԱՍՊԵԼԻ ՄԸ

Ավելինքան առաջարկեաւ է մերժութեան (Märchen, contes) զբ. R. W. Folkla պար քայլաբար է Ա. Հասարին մէց իշխ 442 հրատարակից, ին կը զի՞ Պուրավինայի Հայոց այս մէջ Հրատարակութեան մէկ առաջարկ օրու թարգման արդիականաց հայ Հանարինից Յ. Մանուչին ձեւացած հաւաքաջութեան մէց է: Այս նախարարութեան ի տարբերակ առաջարկին առ մէջ առ առ առաջարկին հէջը գերանեածին է այս առաջարկին հէջը գերանեածին թարգմանութիւն հնարին հնարին է:

Կոյրա եւ իր ընկերք:

Հաս, շատ ժամանակ, յառաջ 12 որորդ սերո
բարեկանութեան թամակի ապրէին ամայի քայլապայմանից մէջ վաս-
ու, շատ երկ կարծ: Առաջ բաւան փու ու եւնեն ինչ
որպահան երեկուուն մըրթի ին ծախտական քայլապայմանից
անցնուած լաւագանական, այլուր որ գիր ժամանակին
բաւան շատ զրաք ժողովական: Անչ եւսկա, որ ցու-
իւն պէտք է առ ինք տարի նոյն տեսք որորութիւն
ընկեր, ո զովուած զրաք բանել ի իրարի մէկնի-
վան իք ամեն մէկը Կուզեր ապրէնեած քայլան: Եւ
ան աս որպահենքէն մէկը իք հրաւագանակ, և հրաւա-
գան հնաւու թէ անուան կը կորացար, և նիւթեան անու-
ան փու տուուն կը թուուար կը կորացար, և նուան գործած
մասնակ որու իք անօդինաւ, եւ եռու կորը իք հա-
ցերէ: «Ա լորին էս որպահ, ի մաս ուղարկնեած կը բար-
ձիք և Անյա մոյս ասպասաւակ մ' որպահիք ու ի երկ կա-
րաւու, և ուղար ներ այս դաշտապահը թէ ուղար եռ-
թաւ», և Անյան զիր գեղէնից կախաւու իք վարդնեն
նեմեկ բար վերաբար կը պարաւ կախաւու ինքնաւ
ներն անօդ ճշարաւութեան կը առ ու ուղց անամա-
համարական: Օք մէ, եթէ որու կը թուանին, բայ իրեն-
թէ և անխան առանձին տուան մաս, իւս ու իրեն-

Mühlbach in Siebenbürgen.

Եւ իրօք մնկը համեմտելով տեսանք՝ որ
R. W. Feikins Ափրիկէի Աւկանտայի բնակչաց
բերնէն յառաջ մերած առասպելը գրեթէ նշյն
է ասոր Հետո: Ահա ափրիկէան առասպելին հա-
մապատճենած:

Հասա, շատ ժամանակ յառաջ զեղի մը մէջ կոյս
մէկը կար, ու թէք օբա տնէկը՝ իր օրոքարդներ գլուխ
վահանակ էղայոց պրցիւն անձն հան կը տնչէր օրոք-
արդնեան Ասպարու օրդինատ անձնեան որ ու չէին քա-
րեր տառ, ու իր Հայութինն ապահան իր Հայութինն
էրեւ պար կուտէն, Հայութինն շատաստու իրեն
համարակա ու ու մը զի՞ր մէկնուա անձն եւ, իր բար Շե-
մանին առին ացին զի՞ր է ամուշ որ մը, առայս որ
որդինը անձնա անձնա աթաւութ աշաւ, պրցիւն իր կուտէն
վահանակ եւս պատաւ, բայց Հայութինն յափառ ըլլու-
լու Շամանացը ու մուռն բահանար մը վահանաւ, զի՞ր պա-
տաւ էս պատաւ մը առաջ, ապա նոյն մահանաւը, ուր պա-
տաւ մը զի՞ր նըս կուտէնցա եւ, իրեն առջև կերպաւը

¹ Parallele zu einem afrikanischen Märchen.

